

jestelmän tarkoitus on taata, että työläisillä olisi jotain yhteistä keskusteltavana; heidän osastoissaan olevien työtapojen parantaminen ja työn tehoistaminen. Todellinen tarkoitus on estää työläiset toimimasta sen yhden suuren asian hyväksi, joka heillä on kaikilla yhteinen, nimittäin parantaa olosuhteitaan.

“Mondin järjestelmän tarkoituksen teki varsin selväksi Lloyd Robert, Imperial Chemical trustin työläisiä koskevien seikkojen ohjaaja, ollessaan konferenssissa Chemical Workers union sihteerinä A. Gillianin ja toisten union virkailijain kanssa lokakuulla, 1927.

“Hän sanoi: ‘Kuka työläinen tahansa voi kuulua mihinkä tahansa ammattiuunion hahlua, mutta kellä työläisellä tahansa on sopimista työoloista, voi kääntyä joko union tai työneuvoston puoleen asian korjaamiseksi. Me toivomme voivamme opettaa työläiset tuomaan valituksensa työneuvostolle sovittaviksi ja siten poistamme kaiken ulkopuolisen sekaantumisen’.

“Tällä hän tietysti tarkoitti työläisten unioita. Se oli osoitus siitä kukasta, joita mondismi kasvattaa omalla maaperällään. Ja tämä on järjestelmä, jonka hyväksi vielä työssä olevatkin toimivat tarkoituksella asettaa mondismiin luokkataistelua käyvien unioiden tilalle.”

Darrown Mietteitä Kieltolaista

EPKILEMME ollisiko julkaisumme lukijain joukossa ketään, joka ei olisi kuullut maailman kuuluisan rikosasia-lakimies Clarence Darrown mielipitettä erinäisistä yhteiskunnallisista asioista. Julkaisemme tässä suomennettuna hänen lyhyen väittelykirjoituksensa kieltolaista. Meillä teollisuusunionistina tietysti on eriävät mielipiteet väkijuomista sellaisenaan ja pidämme niitä sopimattomina luokkataisteluun osallistuvalla työväestölle, yhtä hyvin kuin pidämme sopimattomana kaikkea sellaista henkistäkin “juomaa,” joka selvän älyn ja harkintakyvyn huumaa.

Kieltolaki on myönnetty epäonnistuneeksi. Tämä ei kuitenkaan sovi perustaksi sille väitteelle, että se olisi poistettava. Meille ei kuulu lakien laatiminen, eikä niiden poliittista tietä poistaminen. Mutta

itse asiassa siis samaa kuin yhtiöunionismi ja A. F. of Laborin uniot Yhdysvalloissa. Aivan yhtä johdonmukaista olisi lähteä “kommunismiin” lipun alla valtaamaan näitä Mondin neuvostoja työläisten käsiin Englannissa kuin on lähteä valtaamaan “militanttisuuden” lipun alla A. F. of Laborin unioita työläisten käsiin Amerikassa. Vain narrit ja työväen taloudellista liikettä tuntemattomat voivat sellaiseen enään ryhtyä, ellei heillä ole tarkoituksena saavuttaa itselleen ammattiuunioiden virkailijain lihavia päiviä. Tämä viimeksi mainittu syy kaikesta päättäen on perustekijänä tämän maan “militanteilla” niissä touhuissa, joita he yrittävät järjestellä milloin kutojien lakkojen yhteyteen, milloin mihinkin A. F. of Laborin osastoon nähden. Sillä kenelläkään, joka vähänkään perusteellisemmin tuntee ammattiuunioiden nykyistä tilaa, ei voi olla luottamusta, että niistä milloinkaan voitaisiin kehittää sitä asetta, jolla työväenluokka luokkaisuun riistäjille antaisi.

Edessä on työväenluokan voimien keräämiseksi vain yksi tie ja se on teollisuusunionistien järjestäminen yhteen suureen unioniin siinä muodossa kuin Industrial Workers of the World liitto opettaa ja taistelee käytännöllisessä elämässä.

huomautettakoon, että on olemassa lakeja, kuten esim. määrätty työpäivän pituuslaki, lapsityölaki, alinpalkkalaki, naistyötä koskevia lakeja y.m. Joista läheskään kaikkia eivät työnantajat, vallassa olevat, noudata. Silti emme voi ottaa sellaista kantaa niihin nähden, että ne olisi kumottava, koska niiltä ei noudateta, kuten m.m. Amerikan Kommunistipuolue teki kieltolakin nähden pari vuotta sitten esittämässään vaaliohjelmassa.

Kapitalistisessa järjestelmässä ei milloinkaan mitään ihmiskunnan kokonaisuutta koskeva laki tule menestymään, koska yhteiskunta jakautuu luokkiin ja ihmiskunnan elämälle välttämättömät tuotannon välineet ovat toisen luokan hallussa. Siksi teollisuusunionismi opettaakin, että työtä-

tekevän luokan on järjestettävä tuotannossa ja sitä tietä tehtävä maailma sellaiseksi, että siinä ei ole ihmisillä tarvetta kehittää "himoja, kiihtymyksiä ja tunteita," joista Darrow mainitsee käytöksen määrittäjinä, jotka vaativat epäluonnollisia aineita elämän onnellistuttamiseksi, kuten tässä yhteiskunnassa näyttää olevan asian laita. — Tällä huomautuksella siirrymme Darrowin kirjoitukseen kieltoista.

Kieltolaki on epäonnistunut

Yhteiskunta liikkuu aina kahden äärimmäisyyden välillä. Toisella puolen on ehdoton anarkia ja toisella puolen ehdoton keskittyneisyys. Ja käytännön kannalta katsoen ei kumpikaan ole virheen.

Kieltolaki "märän" silmällä katsoen

tön. Yhteiskunta ei tule koskaan minun mielestäni alistumaan järjestyneisyydelle, missä kellään yksilöllä ei ole auktoriteettia enempää kuin toisella, eikä myöskään millään yhteisellä järjestöllä ole auktoriteettia enempää kuin toisella yhteisellä järjestöllä. Eikä yhteiskunta tule koskaan alistumaan vähemmistön täydelliseen enemmistön orjuuteen.

Yksi erehdys, jonka teemme, on otaksumamme, että ihmiset ovat harkitsevia eläimiä. Ihmisolennot eivät harkitse. He toimivat tiukkojen persoonallisten vaikuttimien alaisina, saaden vaikutteensa massajoukoilta ennen kaikkea, mennessä joskus jonkun matkaa yhtäälle päin ja taas jonkun matkaa toisaalle. Tässä on yksi pääasiallinen syy, miksi olen niin epäilevä auktoriteettiuteen nähden. Ja ajattelen, että säilyttääksemme vähääkään vapaut-

ta yksilölle, tulee meidän huolellisesti pitää silmällä estääksemme vaitioksi tai järjestetyksi yhteiskunnaksi kutsumamme laitoksen tunkeutumasta asioihin laittomasti.

Minä vastustan ihmisen juopumusta, jos hän tulee toisten tielle. En välitä, vaikka hän juopuu yksinään. Mutta jos itse haluan ottaa ryyppyn, enkä juovu siellä, missä tulisin haitaksi jollekin toiselle, tulisiko yhteiskunnan tässä tapauksessa sanoa minulle, että en saa ottaa ryyppyä? Tietysti minä aivan hyvin käsitän, että ihminen ei ole ehdottomasti vapaa. Todellisuuksessa en tiedä, onko hän lainkaan vapaa. Hän kuvittelee sitä olevansa ja se on jotakin. Tiedän jokaisen joutuvan sidotuksi jollakin tavalla.

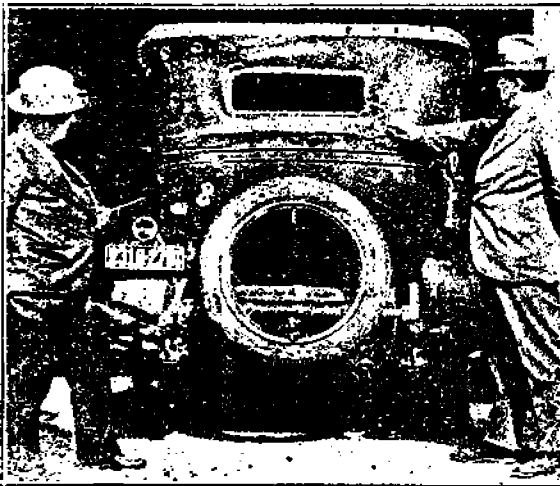
Tri Holmes sanoo, että mies avioliitossa uhraa viisikymmentä prosenttia vapaudestaan. Luulen, että hän laskee tämän prosenttimäärän liian alhaiseksi; lähelle sata prosenttia olisi parempi. Mutta jos mies sen tekee, on hänellä siihen oikeus. Minä vastustaisin valtiota, jos se pakkoittaisi meitä menemään avioliittoon tai pakkoittaisi olemaan siinä. Kysymys on, tuleeko meidän tukea sellaista hallitusteoriaa, jossa enemmistö äänillään voi tehdä rikokselliseksi sen, mitä tämä enemmistö itse ei hyväksy.

Jos sellainen oppi on vallitseva, että kun kuusikymmentä prosenttia maan väestöstä uskoo, että joku vissi käytöstapa luokitellaan rikolliseksi ja että sen käytöstavan noudattamisesta täytyy heidän lähettää neljäkymmentä prosenttia kansasta vankilaan, silloin vapaus on kuollut ja tasa-arvoisuus mennyttä. He ensi tuhoavat nuo neljäkymmentä prosenttia ja sitten kääntyvät tuhoamaan toinen toisensa.

Minä en hyväksy kahdeksannettatoista perustuslakilisäystä, mutta se on olemassa. Enkä minä hyväksyisi sitä sittenkään, vaikka tietäisin, että tämän maan kansa sen vallitessa rikastuisi. He tietysti rikastuisivat ilman kahviakin, jonka monet kieltolain kannattajat hyväksyvät ja jota useimmat heistä juovat. Minä en ole kiintynyt tekemään kansaa rikkaammaksi tai terveemmäksi. Ja, jospa tekisin heidät paremmaksi — mitä itse ajattelen paremmaksi — olisivat he huonompia. Minä olen enemmän kiintynyt sallimaan yksilön ajatella omat ajattelunsa ja toimia omalla tavallaan. Ehkä hän ei sitten eläisi niin kauan, mutta hänellä olisi enemmän huvia elämässään.

Kieltolain puoltajat ylistelevät miten nyt jo on kuivana tässä maassa suuret alueet — suuret alueet, mutta ei paljon muuta kuin alueet. Kaikki hiekka-aavikot ovat kuivat. Koko eteläinen osa maattamme on kuiva, mikäli tummaihoiset ovat kyseessä. Rautatietyöläiset ovat "kuivia," mutta se ei tarkoita, että niiden presidentit ja yleisliikkeenhoitajat tai muutkaan virkailijat ovat kuivia. Hiehta-aavikot ja farमारit ovat kuivia — mutta en koskaan niitä otakkaan huomioon kun puhun kieltoiluista.

Mutta suuret asuinkekkukset, missä kaikki se vähäinen vapauden tunne, joka tässä maassa on jällellä, pidetään elossa; nämä suuret suvaitsevaisuu-

26 kuulaa sattui autoon, jossa Henry Virkkula tapettiin, ollessaan perheineen kotimatka'la International Fallsiin

den, itsenäisyyden ja kulttuurin keskkukset—kaupungit—kaikki ne olivat märkiä ennen kieltolakia ja ovat märkiä nykyään. Otaksukaamme, että myönnämme väittelyn vuoksi kuusikymmentä prosenttia tämän maan kansasta haluavan äänestää kuivaa. Jos kuusikymmentä prosenttia kansasta ei hyväksy jotain, jonka neljäkymmentä prosenttia hyväksyy, tulisiko heidän lähettää tämä neljäkymmentä prosenttia vankilaan siitä mitä he tekevät?

Tämä on se tärkeä kysymys. Miten suuri osa kansasta pitäisi olla uskomaan, että määrätty toimet ovat rikokosellisia, ennenkuin se voi ne rikoslain alaiseksi asettaa? Otaksun, että kuusikymmentä prosenttia tämän maan kansasta on joko protestantteja tai katoliikkeja, tai että he uskovat niitä olevansa ja uskovat myös ihmiselle olevan

perin välttämätöntä olla heidän uskonsa kannalla täällä maanpäällä ja vielä välttämättömämpää taivaassa. Onko heillä tästä johtuen oikeutta hyväksyä rikoslaki, joka tuomitsee epäuskoliset vankilaan?

He ovat niin tehueet ja voivat tehdä edellenkin, siksi että sietämättömyys on maailmassa yhtä vahva kuin se on koskaan ollut. Ja kun me annamme sietämättömyyden pitää tahtonsa, ei kukaan tiedä, koska kuka joutuu uhriksi. Sietämättömyys on aina nopsa ja eloisa. Ei ihmisiä ole ainoastaan linnun lähetytty epäuskolisuudesta, mutta heitä on poltettu roviolla sen takia; heitä on piinapenkkeillä venytetty kahtia; heitä on rääkätty kaikilla tunnetuilla kidutuskeinoilla vain siksi, että ovat olleet eri mieltä uskonnollisista asioista tai asiattomuuksista.

Otaksuttavasti vastustajani sanovat, että nuo olivat puhdistavia lakeja. Laki, joka säännöstelee sinun henkilökohtaiset tapasi ja käytöksesi, se olisi aivan samanlainen kuin laki, joka kieltäisi kahvin juonnin. Miksi se ei ole sitä, kun se kohdistetaan olueen juontia vastaan? Koko juttu supistuu kysymykseen, voiko yksi osa ihmisistä pakottaa toisen osan alistumaan ajatustensa orjaksi tai päinvastoin, toinen osa pakottaa toisen samaan asemaan. Ja se näyttää olevan yleinen käsitys hallitsemisesta. Sensijaan, että siedettäisi toistensa heikkouksia ja yritettäisi tulla juttuun toistensa erikoisominaisuuksista huolimatta, sanomme me, että kun joku seikka näyttää oikealta melle, pitää sen olla oikein toisillekin, koska me tiedämme mikä on oikein ja nuo toiset eivät sitä tiedä.

Tässä loistavassa valtiossamme — eikä kaikki järki ole kongressissamme, ja minä joskus mietin, että siellä on kaikki maamme typeruus — jos tahdotte arvioida ihmisolentoa, mitatkaa hänen pituutensa ja laskekaa hänen ruokahalunsa, makunsa ja olemuksensa sisuspitoisuus ja sitten määritellä minkälaista ruokaa ja minkälainen ruokajärjestelmä voisi hänet pitää elossa kauemmin. Kas, silloin meillä olisi hupaisaa aikaa.

Jos esitämme kieltolakikysymyksen Naisten Kristilliselle Rahtiusyhdistykselle, tiedän varmaan, että minulta viedään olueni. Mutta tiedän, että he kaikki haluavat pitää teensä ja kahvinsa — joka yksi heistä — eikä heidän mielensä muuttuisi vähääkään, vaikka sanoisimme heille, että

he niitä aineita käyttämällä tappavat itseään tuuma kerrallaan; he joisivat teetä ja kahvia kuten ennenkin, koska he niistä niin pitivät. Sitä mekin eniten syömme ja juomme, mistä pidämme — jos sitä saamme. Onko jollakin alkumus muuttaa tämä ihmisrotu niin, että se tulee järkipäisesti katsomaan, mistä kehittyy suurimmat lihakset, enimmänsä rasvapitoisuutta ja vähimmänsä aivoja?

Kuka on se ollo, joka tulee mittaamaan ihmis-olennon ja sanomaan, mitä hän tarvitsee — mikä tekee hänestä vahvan kuin hevosen ja saattaa hänet elämään kauan kuin elefantti ja sitten laatii lakeja, joita tämän ihmisen täytyy kehdestä hautaan noudattaa? Eivätkö ihmisen himo, kiihtymys ja tunteet mitään merkitse? Eikö meillä ole ollut riittävästi kokemuksia mennessydessä? Katsokoon ken tahansa sille pitkälle tielle, jota maailma on kulkenut ja sanokoon sitten, onko laistelu vapaudesta ansiokasta tai tulisiko meidän vaiti alistua koska, totisesti, joku meille sanoo, että voimme elää kauemmin ja että voimme ajaa autoa paremmin, ellemmme ota ryyppyjä.

Vätkjuomia on aina ollut ihmiskunnalla ja aina on niitä käytetty, monesti tietysti liian paljon. Ruokaa on myös aina ollut ja sitä on käytetty yleisesti liiaksi. En ole koskaan nähnyt ketään, joka ei söisi liikaa, jos vain voi itselleen liiaksi kustantaa. Jos menette hautausmaalle, katsoitte siellä olevat ylitse ja tutustutte heldän historiaansa, vakuutan minä teille, että siellä olisi tapahtunut kymmenen hautausta vähemmän niihin nähden, jotka kuolivat siksi, että olivat syöneet liikaa, jokaista yhtä hautausta kohtaan niiltä nähden, jotka kuolivat siksi, että joivat liiaksi päihdyttäviä juomia. Toisin sanoen kymmenen kuolee ennenaikaisesti liiallisesta syömisestä siinä, missä yksi kuolee ennenaikaisesti liiallisesta juopottelusta.

Miten monessa kysymyksessä kaksi ihmistä ajattelee samoin? He voivat olla hetken samaa

mieltä, mutta eroavat kun menevät teitensä. Ihmisten tulisi harkita kauan alkaa, ennenkuin äänestävät jonkun seikan rikokselliseksi — ja kieltolaki tarkoittaa rikollisuutta. Ja kuka tämän narrimaisen kieltoakiliikkeen asetti? Olette kuulleet Kapakkavastaisesta Liitosta? Ne ovat pitäneet kokouksiaan tämän maan kirkoissa vuosien ajat. Heillä on voimakas järjestö, ja milloin kongressimiehellä näyttää olevan vähänkin älyä, he ajavat hänet ulos. Vaikka henkilö olisi varas, rikollisin maan päällä, ja tyhmä kuin pukki, kun hän on "kuiva," äänestävät liiton jäsenet häntä kongressiin. Jos hän olisi miten älykäs tahansa, jos hän ottaa ryydyn, on hän kelvoton. Näin kongressi täytettiin aivottomilla ihmisillä, jotka olivat valmiit myymään vaikka sielunsa, jos uskoivat sellaista omaavansa, ja he äänestivät tämän maan kuivaksi samalla kun täyttivät kellarinsa kymmenen vuoden juomavarastoilla. Ja niiden loputtua ovat he täyttäneet kellarinsa yhä uudelleen ja uudelleen.

Kaikki tietävät, että kieltolaki hyväksyttiin petollisilla perusteilla. Se tapahtui säännöstelemällä ruuan ja työvoiman, joka ehkä oli välttämätön sodan aikana ja siinä samalla hyväksyttiin kieltolaki. Oli aika, jolloin ei minulla ollut sokeria. Miksi eivät sitäkin lopullisesti kieltäneet? Nämä keinottelevat, kurjat politiikoitsijat, äänestivät kieltoain, alistamatta sitä milloinkaan kansalle. Se rullattiin läpi valtioiden lainlaajitajakuutien, kapakkavastaisen liiton heiluttaessa piiskaa lainlaajitajain selän takana, kuten se nytkin tekee.

Kieltolaki on täyttänyt vanklamme ihmisillä, jotka eivät ole rikoksellisia; jotka eivät koskaan ajattele tehneensä väärin. Liittohallituksen oikeuksista se on tehnyt poliisioikeuksia, joissa tärkeät jutut sivuutetaan päihtyneitä tuomitessa. Se on täyttänyt joka ikkuna- ja ovipielen vakoojilla ja urkkijoilla, tehden tuhansista juudaksia. Se on tehnyt keinottelijoita ja ihmisten myrkyttäjiä henkilöistä, jotka ehkä muuten olisivat olleet hyödyllisiä työssä.

